

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Nr. 3 — 3. Aarg.

Utgitt av Den norske Storloge (I.O.O.F.)

1ste mars 1925.

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver maaned. Abonnementprisen er kr. 5,00 pr. aar. Annonceprisen er for en rute kr. 10,00 pr. gang og kr. 100,00 pr. aar. — Saavel annonser som artikler og notiser maa indsendes inden den 20de i hver maaned.

Forsikring—Broderhjælp.

(Til red.'s store glæde begynder nu røster fra forskjellige kanter at lade sig høre om ovennævnte emne. Velkommen skal de være!)

Jeg har med megen interesse læst br. S.S.'s avhandlinger under ovenstaaende titel, og jeg vurderer fuldt ut det idealistiske syn, br. S.S. har paa denne sak.

Og dog maa jeg erklære mig uenig i, at br. gaar til en frafaldelse av sine krav paa begravelsesbidrag overfor sin loge eller dennes begravelseskasse.

Det er en vakker tanke at lære ordensbrødrene, at de trygt kan stole paa, at ens logebrødre vil hjelpe ens efterladte til en sømmelig begravelse, om de efterladte ikke selv makter dette, eller man staar saa ene i verden, at man ingen anden „efterladte“ har end sine logebrødre.

Men det er ogsaa en anden maate at se saken paa.

Er det uværdig for vor orden at si til vore ordensbrødre: „Ordenen vil hjelpe dig baade under din sykdom, og ellers, naar du kommer i økonomiske vanskeligheter. Vi vil ogsaa hjelpe dine efterladte saa langt vi kan. *Men den væsentlige hjelp vi kan gi dig, er at støtte dig i dine bestræbelser for at bli selvhjulpne, og det endog i den grad, at du kan være istand til at efterlate dig saa meget, at du kan komme sømmelig i jorden.* Har du ikke maktet dette paa grund av omstændighetene, ja saa trær vi til. — Yi vil derfor straks du kommer ind opfordre dig til at tænke paa din fremtid, ikke bare ved i aandelig henseende at tilrope dig et „memento mori“, men til ogsaa at huske dine efterlattes stilling før din siste stund.”

Vi lover kandidaten at hjelpe ham i alle ædle bestræbelser. Det er ikke den mindste hjelp ordenen kan yde sine medlemmer at hjelpe dem — til selvhjælp.

I forstaaelse av, hvor viktig det er at opdra vore ordenssøskende til selvhjælp har vor loge tegnet dødladeforsikring for sine samtlige medlemmer, idet hver enkelts efterladte faar utbetalt kr. 500,00 ved dødsfald.

Saa viktig det er at begrave de døde paa en sømmelig maate, forekommer det mig like viktig at lette opfyldelsen av andre plikter ordenen har overfor sine medlemmer, nemlig at anspore dem til selv at sørge for at ha et lite reservefond at ty til naar forholdene har bragt det derhen, at vedkommende har vanskelig for eksistensmidler for sig og sine.

Vi har derfor helt privat utenfor ordenen opprettet en sparekasse, som vi kalder „Eysteinenes Selvhjælpsfond“. Her faar hver bror anledning til at skyte ind, hvad vedkommende kan undvære. Indskyteren faar en kontrabok, hvor beløpene anføres og renteberegnes til

fordel for indskyteren efter den rentesats, fondets styre faar for pengene i den sparebank, hvor pengene er anbragte. Man faar intet utbetalt av dette fond, før vedkommende godtgjør, at han er kommet i saadanne omstændigheter, at han trenger indskuddene. Gjælder det at komme igang med en levevei, er det meningen, at brødrene garanterer for laan av fondet.

Vi heroppe har forstaaelsen av, at hjelp til selvhjælp er den bedste hjelp. — Det gir ikke vedkommende nogen følelse av fattigunderstøttelse, naar han faar utbetalt sine egne indskud, og logen magter mere at fylde sin opgave, hvor vedkommende har været ute av stand til at sørge for sig selv. — Naar indskyteren dør, kan det ofte mildne sorgen at faa utbetalt enken mandens sparepenger.

I det hele forstaar jeg ikke, det skal være noget for ordenen nedværdigende i at støtte brødrenes bestræbelser for at være selvhjulpne, hvad enten dette skjer ved forsikring i et anerkjendt forsikringselskap eller ved sammenslutninger inden vedkommende loge.

Egoisme er ofte fremstillet som en styg skavank hos menneskene. Jeg mener, egoisme til en viss grad er baade berettiget og forsvarlig. Den, som ikke har omsut for sig og sine, er lite skikket til at dra omsorg for andre. Jo flere som forstaar at ivareta sine egne berettigede interesser, jo mindre behov blir det for andres hjelp. Søk mest mulig at fjerne aarsaken til „nøden nagende“ ved i tide at gi hjelp til selvhjælp, og vi formaar bedre at hjelpe dem som ikke har kunnet sikre sig selv. — Det er nemlig ikke bare vor kreds, som „roper høit paa vor kjærlighet.“ La vor egen kreds mest mulig komme i den situation, at vor pekuniære understøttelse er overflødig.

Jeg forstaar iøvrigt ikke, hvorledes vore loger skulde kunne makte sin opgave i alle tilfælde uten at ha forsikring i en eller annen form. Medlemsbestanden inden de forskjellige loger tilhører for det meste medlemklassene, som i økonomisk henseende ikke er saadan stillet, at medlemmet kan yde synderlig utenom den aarlig kontingent, som i og for sig er drøi nok. Skulde en epidemi indtræffe, hvorved flere av brødrene i en loge reves bort, turde det være spørsmaal om, hvorvidt logekassen hadde evne til at opfylde sine forpliktelser overfor brødrene og deres efterladte.

Sluttelig dette: Er i grunden ikke hele ordenens maal og virkemidler en forsikringsanstalts? Og har den ikke alltid været det? Vi betaler da vor kontingent for at bli delaktig i de goder, ordenen tilsier sine medlemmer? Enker og barn efter Odd-Fellows har da krav paa at bli betænkt av det fond, vedkommendes avdøde ved betaling av sin kontingent har været med om at skape.

Og er særlig ikke de strenge betingelser om tap av medlemskap ved undladt betaling av kontingent netop et forsikringselskaps?

Men fremforalt: Embedsmændenes løfter peker sterkt hen paa, at logerne — og dermed ordenen — ogsaa har økonomisk formaal.

Trondhjem, 20. februar 1925.

Andr. B. Wedø.

Høiværdige br. Stor^s Sire Sam. Johnson,
Oslo.

Deres artikkel i Odd-Fellowbladet nr. 2 om Forsikring—Broderhjælp har jeg læst med stor interesse. Jeg er fuldt ut enig i Deres tanke, og har for min del fulgt Deres eksempel og fraskrevet mig mit krav paa losjen. Etter min mening maa vi faa væk al lov-befalet hjælp og fondssamling. Først da vil det ideelle i arbeidet komme til sin ret.

Med tak for Deres initiativ her tegner

broderligst i V.K.S.

John Søiland.
exm. i „Vesterlen“.

Br. S. J. har ventet spendt paa, at det skulde ydes bidrag fra anden kant i denne sak.

Jeg vil nu gjøre mit til, at br. S. J. ikke skal vente forgjæves og jeg haaper, flere av mine brødre vil gjøre det samme.

Spørsmålet som er fremkastet, er viktig og en saklig diskussion vanskeliggjøres, idet vi almindelige brødre ikke har hat anledning til at gjøre os bekjent med de nye love.

I min loge har br. O.M. og U.M. hvert sit maskinskrevne eksemplar av de nye love. Jeg har ikke dristet mig til at spørre om at faa laane lovene, da jeg kan tænke mig, at disse brødre har bruk for sine eksemplarer selv baade under og imellem logemøterne.

Ingen av de brødre der har kjendskap til den nye grundlov, har svart br. S. J. paa hans forslag og det skulde tyde paa at de er enige, hvilket imidlertid ikke er tilfælde.

Naar jeg tør si dette, saa er det fordi jeg var tilstede da dette spørsmål kom op til diskussion i loge Norvegia. Diskussionen røbet nemlig at det var meget delte meninger om spørsmålet, baade blandt de i den nye grundlov indviede brødre og de uindviede brødre.

Jeg begaar vel neppe nogen indiskretion, naar jeg fortæller, at de av brødrene som uttalte sig imot forslaget ikke var imot dette fordi de mente at det beløp som blev utbetalt efter de gamle regler spilte nogen-somhelst rolle, men de var imot det nye prinsip for utdeling av hjælp.

Flere brødre mente at nu hadde man krav paa hjælp, men efter de nye love hadde man intet krav.

Saken blev ikke utdebattert, men oversendt en værende komite som arbeider med en anden beslegtet sak, til nærmere behandling.

Personlig har jeg, siden jeg læste br. S. J.'s første artikkel, tænkt meget paa saken; men jeg er endnu tvilende eller rettere sagt jeg stiller mig skeptisk.

Jeg kunne selvfølgelig gi avkald paa de 150 kroner,

som jeg har krav paa; men dette er det, med hvordan min loge vil henvende sig til mine efterladte naar jeg dør.

Saadan som det er ordnet efter den gamle skik, vil min loge straks sende mine efterladte kr. 150,00 og min loges O.M. vil opsøke mine efterladte, meddele dem min loges deltagelse og søke at trøste dem. Ser han det er nød, vil sikkert yderligere hjælp komme.

Synlig nød er et meget vanskelig spørsmål og jeg vil si at de nye love her lægger et vældig ansvar paa vore overmestre.

Mine efterladte — og ogsaa andres efterladte — tror jeg nødig vil la det se ut, som det er nød. Jeg kjender til tilfælde hvor det virkelig har været nød, men hvor den avdødes efterladte heller har villet lide nød, end at vise at deres forsørger har ladet dem tilbake i daarlige kaar.

I saadanne tilfælder mottas de penger de efterladte har krav paa med taknemlighet, selv om beløpet er lite, men øvrige gaver vil bli set paa som almisse.

Vær opmerksom paa at æresfølelsen er høist forskjellig hos de forskjellige mennesker, og jeg tror at den staa temmelig høist hos de jevne borgere i vort Norge.

Br. S. J. skriver vakkert, han slutter sin artikkel med nogen ord om 1. grad slik at enhver kan bli betatt og revet med op i skyene; men nogen maa jo ogsaa leve her nede paa jorden og forsøke at indrette sit liv og levnet henimot idealets maal. La Odd-Fellow-idealet staa uopnaelig høit som det staa for mange av os — kanske de fleste —, men la arbeidsmaaten for at naa det være nogenlunde avstemt etter det praktiske liv, som vi alle *uten undtagelse* er nødt til at indrette os efter.

Gjør vi ikke det saa bare skremmer vi bort fra vor gode sak.

Oslo, 23. februar 1925.

Haakon V. Ruud.

Artiklerne i bladet nr. 1 og 2 er sikkert læst med stor interesse av ordenssøskende utover det hele land. Det er sikkert ikke manglende interesse for saken som har bevirket at redaktionen forgjæves har ventet paa indlæg. Saken er av saa stor rækkevidde at den trenger grundig overveielse, og de som ikke har syslet noget videre med disse spørsmål tidligere vil ikke ha let for med engang at finde det rette standpunkt i denne sak.

Her i Bergen har spørsmålet gjentagne gange været oppe til diskussion og var netop optat til ny behandling av et utvalg, kort tid før artiklerne fremkom. Før dette utvalg hadde fremlagt sin indberetning fandt jeg det derfor ikke ret at fremholde mit syn paa saken i en artikkel i bladet.

Onsdag 25. ds. fremla utvalget sin indstilling og spørsmålet optokes til diskussion og forutsattes slutbehandlet onsdag 11. mars. Da spørsmålet her i Bergen er ordnet paa en ganske anden maate end i de øvrige loger i Norge antar jeg at en nærmere redegjørelse vil læses med interesse og at der i vor ordning kan være enkelte momenter, som kan indpasses i andre logers assuranceordning eller den frivillige ordning av begravelshjælpen.

Ved logestiftelsen i Bergen 23. januar 1918 fik vi paalæg om at assurere alle medlemmer i henhold til den da gjældende (danske) grundlov for indvielses-

Norske Slitestoffe for Gutter og Piker!

Der er tre egenskaper tøy maa ha for at tilfredsstille en klok kjøper: Styrke, billighet og pent utseende. Hvis disse ting er tilstede i ønskelig grad tar De tøyet. — Men er dette alt De bør krøve? — Vort maal gjennom 30 aar har været at faa Dem til at fordre endnu en egenskap i det tøy De kjøper: "Det skal være norsk tøy".

Figgen Co.,

Kirkegt. 32 — Oslo

O. RAKNES

DAME- & HERRESKRÆDDER

LAGER AV STOFFE

CHR. 4. GT. 1 - OSLO

TELEFON 33 820

C. L. Augustson

Speilfabrik

Glassliperi

Glasindustri

Oslo.

Telegramadr.: Glasindustri.

Telefon: 37135 - 37156

FRU ALMA HABBERSTAD

AKERSBAKKEN 33 B

TELEFON 63 448

Mottar bestillinger paa
strikkede kjoler, dragter,
jumpers, strømper etc.
for voksne og barn

C. Andersen & A. Meilstrup

Bygmester- & Entreprenørforetning

Konsulenter
ved kjøp og salg av eiendomme,
skjøn, værdi og andre takster.

Telefon 33 442 - 10 480.

Privat 40 704.

Gustav Heramb

Malerforretning

Underhaugsveien 2.

- Telefon 19 006 -

Verksted: Parkveien 9.

Annoncebyraet

TORDENSKJOLDSGT. 1 - TELEFON 33 603 - KRISTIANIA

ROSENKRANTZGT. 2 KRISTIANIA. TELEFONER: 11989-33214.

KLICHER TIL ALLE SLAGS
TRYKSAKER

GALASKJORTEN som ikke krøller sig heter

DONHESTER

og faaes kun hos

EDVIN THORSON og EDVIN THORSON A/S
- 18 Storgaten 18 - 20 Karl Johansgate 20
(Egertorvet)

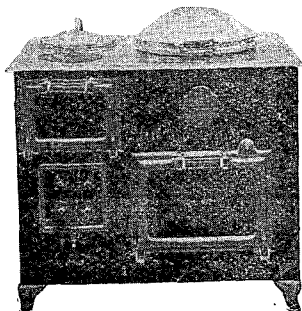
Husmødrenes tilfredshet vor belønning. —

Arendalskomfyren

Den ideelle elektriske magasinkomfyr

Patentbeskyttet

Strømbesparende — Praktisk — Solid

Forhandles ved

br. Alb. Frostad

Bekkelaget st.

Telefon 88974

Tricotage
for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning
Torvg. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 13638

Tryksaker

CITY-TRYKKERIET
RAADHUSGATEN 9

TRONDHJEM

Vil De ha noget
delikat til frokost
- hors d'oeuvre -
eller aftensbordet
saa

spør efter

Jaegers

Ready *bakepulver er NORSK
og fremstillet av kun
1ste klasses materialer*

prøvet og anbefalt av norske eksperter.

Se næste spalte!

Telegr.adr.:
„Fisksolem“

Rikstelefon
2459 - 2460

B. SOLEM

TRONDHJEM

Export av alle sorter fersk og saltet fisk.

K. Røed
Lotterikontor
Trondhjem

Telegr.adr. „Nistepølse“

A/S Pøsefabriken «Ringebu»,
Gudbrandsdalen,
fabrikerer som specialitet av gudbrandsdalsk
kjøtt og flesk, skinke- og pølsevarer
i europæisk kjendte kvaliteter.

Dyrlægekontrol.

Eget slagteri.

Telefon 99.

Advokat Sam. Johnson

og

O.r.sagf. Th. Øyan

Kristian IV.s gd. 13

Oslo

Ready.

Statens inspektør for skolekjøkkener fru Helga Helgesen, uttaler den 8. februar 1923:

„Jeg har selv prøvet Chr. Christiansen A/S's bakepulver „Ready“ og har ogsaa lat det prøve ved et par skoler og ved statens kursus.

Det er drøit, faller derved billig og kan i enhver henseende hevde sig i konkurrence med utenlandske bakepulvere.“

og gradgebyrene = kr. 150,00. Efter de konferencer vi da hadde med ledende ordensbrødre og efter indhentede opplysninger fra endel assuranceselskaper valgte vi at betale aarspræmie istedetfor engangspræmie samtidig som vi paa grund av den lave pengeverdi forhøiede assurancesummen til kr. 500,00 pr. medlem. Denne ordning har vi opretholdt indtil nu tiltrods for at vi paa flere maater har været mindre tilfreds med den. Bl.a. har den væsentligste indvending (mot fortsættelse av den assuranceordning) været at logen ingen nævneværdig nytte har av den assurancepræmie, som har været betalt for et medlem som overgaar til passivt og derved ikke længere har ret til begravellesbidrag.

Saavidt erindres blev spørsmålet om ny assuranceordning optat til diskussion i forbindelse med at der paa første storlogemøte fremsattes forslag om at la utrede assurancespørsmålet og søke etableret ensartet assuranceordning for alle norske loger. Undertegnede fikk anledning til at gjøre sig bekjendt med et fra privat hold utarbeidet forslag om at storlogen skulde staa som assurandør for alle logers medlemmer og derved forventedes at storlogen vilde faa en meget fordelagtig kontrakt. Delvis foranlediget herved forela jeg saa for „A/S Norske Forenede“ hos hvem vor loge hadde assureret spørsmål om modification av kontraktbetingelserne i paavente av resultatet av storlogens behandling av her nævnte forslag. Paa det tidspunkt opnaadde vi ingen indrømmelse utover løfte om at den eventuelle nyordning for vort vedkommende muligens kunde gis tilbakevirkende kraft.

Da jeg senere blev bekjendt med at høiværdige br. Stor Sire i de nye love vilde foreslaa tvungen assurance sløifet for de norske loger samt endvidere at enkelte loger i Norge ikke hadde tegnet assurance foreslog jeg spørsmålet optat til ny behandling i „De Syv Fjelde“ allerede høsten 1923 for eventuelt at kunne opsi assurancekontrakten, som forfalt 1. mars 1924. Det i sakens anledning nedsatte utvalg forhandlede saa med forsikringsselskapet og opnaadde at faa godtgjort en vis del av „optjent premiereserve“ (policens matematiske gjenkjøpsverdi) for de medlemmer som overgik til passive.

Utvalget foreslog som følge av denne indrømmelse at kontrakten prolongeredes bl.a. ogsaa for at avvente Storlogens behandling av assurancespørsmålet. Samtidig forela utvalget forslag til opprettelse av eget assurancefond, hvortil avsættes ca. kr. 1000,00, men som dog ikke skulde opprettes før tidligst 1. mars 1925.

Utvalgets mindretal (undertegnede) foreslog principalt at assurancekontrakten ikke fornyedes og at derfor assurancefondet skulde træde i virksomhet fra $\frac{1}{3}$ 1924, idet der i assurancefondets statutter gis fondets styre adgang til delvis at benytte logens assurancekontrakt ved at tegne assurance.

Flertallets forslag vedtokes.

Efter Storlogens vedtagelse av de nye love bortfalder den pligtmæssige assurance, hvorfor saken paanyt optokes til behandling av utvalget, som nu foreslaar opsigelse av assurancekontrakten og at assurancefondet som foreslaat i 1924 opprettes og trær i virksomhet fra 1. mars 1925. Væsentligst p. g. a. at medlemmerne har været paalagt en ekstrakontingent som følge av den forhøiede assurance — og likeledes at de nuværende medlemmer vil bli berøvet ret til begravellesbidrag uanset trang (i motsætning til de nye love) fandt utvalget at denne ret ikke maatte bli dem fratat. En anden sak er at enkelte medlemmer — i likhet med det eksempel den høiværdige Stor Sire har git — kan

ville ønske at frafalde denne ret og bli sidestillet med nye medlemmer efter kap. 11, thi i saafald bør dette kunne ordnes.

Utvalgets forslag gaar derfor ut paa at alle nuværende medlemmer gjennom logens assurancefond sikres utbetaling av begravellesbidrag kr. 500,00 efter de indtil Storlogemøtet i september 1924 gjældende love. Dette beløp skal utbetales ved godstaaende medlems død uten paakrav, med mindre medlemmet inden en nærmere fastsat tid har anmodet om at de nye love skal gjøres gjældende for sig.

Assurancefondets intægter skal være assurancepræmie av alle medlemmer — foreløbig beregnet efter samme satser som forsikringsselskaperne. (Man forutsetter at naar assurancefondet har naadd en viss størrelse vil denne kunne nedsættes). Al begravelleshjælp — saavel den obligatoriske for de nuværende som den hjælp som O.M. eller understøttelsesutvalget finder passende for de nye medlemmer — utredes av assurancefondet. De øvrige bestemmelser i assurancefondets statutter er av liten betydning, men skulde nogen ønske et eksemplar av statutterne skal jeg med glæde sende dem til interesserte.

Et mindretal i utvalget finder at risikoen blir for stor for logen at ha egen assurance og mener likeledes at alle medlemmer bør behandles ens saaledes at enten alle eller ingen skal være obligatorisk sikret begravellesbidrag og uanset trang eller ei.

Utvalgets indstillinger blev diskutert onsdag sidst. og viste det sig at der omtrent var enstemmighet for at de ældre medlemmer beholder sin ret til begravellesbidraget kr. 500,00, som skal utbetales ved død uanset om de efterladte uttaler at ha trang derfor eller ikke.

De fleste var likeledes enige i at assurancekontrakten opsies og at risikoen overføres til det opprettendes assurancefond, hvis statutter dog ikke diskutertes ved denne anledning.

Mindretallets forslag om at ogsaa de nye medlemmer skal ha de samme rettigheter som de ældre fikk delvis betinget støtte, men indtrykket av diskussionen er at dette forslag ikke faar flertal. Det maa jo ogsaa som tillæg til vore nuværende tillægslove godkjendes av Storlogen.

I tilslutning til ovenstaaende kan jeg ikke undlate at bemerke at saafremt forslaget om egen assurance var bleven vedtat av vor loge ved stiftelsen saa vilde assurancefondet idag ha hat en formue av ca. kr. 5000,00. Policens gjenkjøpsverdi selv med den nye ekstraindrømmelse vil ikke andra til mer end ca. kr. 1000,00. Hvis det samme forhold nogenlunde kan regnes for de øvrige loger i landet siden deres respektive institueringer vilde de norske logers formue tilsammen beløpe sig til ret store beløp, som nu er tapt for ordenen. Selvfølgelig kan det her fremholdte ikke uten videre overføres paa alle andre norske loger, da jeg kjender til at der er forskjellige slags assuranceordninger for logerne. Jeg kjender likeledes til at loger ingen assurance har og saaledes lar det ovenfor antydde assurancefonds midler indgaa i logens kassa-beholdning.

Min mening er at logerne bør avsætte større eller mindre beløp til sikring av grundlovens § 77, at enhver Odd-Fellow skal sikres en anstændig begravelse.

Hvorvidt man som i Bergen vil avsætte aarlige premier svarende til medlemstallet eller f.eks. benytte alle indivielses- og gradgebyrer eventuelt ÷ enke-

fondets og Storlogens procentage maa jo hver loge bestemme som det passer dem.

Bergen, 27. februar 1925.

Med broderlig hilsen i V. K. og S.

Ansgar Hegrenæs.

**Br. av nr. 3 «Eystein»,
dampskibsfører Bernhard Johnsen**

døde 19. februar. Br. exm. Haakon Christiansen lagde logens krans blandt de talrike blomster paa hans kiste med tak for trofast broderskab, og stort følge hadde hans baare av overordnede og underordnede i Det Nordenfjeldske Dampskibsselskabs tjeneste og av staute standsfæller, da den av O.F.-brødre bares til graven. Fred over hans minde!

Loge nr. 3 «Eystein»,

Thomas Angells gate 10 b, Trondhjem.

107.3.6.7^{1/2} — + 1
107.3.13.7^{1/2} ≡ + =
107.3.20.7^{1/2} ≡ + 1
107.3.27.7^{1/2} O. Fd.

Rebekkaloge «Vaar», Stavanger.

107.3.5.7^{1/2} O. + 2
107.3.19.7^{1/2} ≡ + 3. 8^{1/2} O. Fd.

Loge nr. 1 «Norvegia»,

Chr. Augustsgt. 6, Oslo.

Mars	6. ≡	April	3.
	13. —		10. Indstilles
	20. = Instr.foredr.		17. ≡
			24. O. Psl.

Odd-Fellowship

eller

De tre Kjedeleds Broderskap

Efter amerikanske kilder
ved

Br. Ex-Mester *Hannibal Hansen.*

(Forts. fra nr. 2)

Ceremoniernes legender var for ham virkelig historie. Han trodde paa dem med et barns enfold og en kjæmpes vilje. Hver tomme av ham var en ledende embedsmand, fuld av værdighet og forlangende absolut lydighet. Naar han præsiderede, forbauset han alle ved den intelligens, der lyste av hans ansigt. Omhyggeligheten og nøiagtigheten i ethvert av hans arrangementer.

Han hadde en aldrig svigtende tro paa sin mission, og denne formede sig i hans tanke dobbelt, for det første at han, Wildey, skulde bli grundlæggeren av en stor orden, for det andet, ved denne orden at sprede

broderlighetens idé ut over hele jorden. Det første stod fuldt klart for ham, det andet dæmret kun, og resultatet kom sikkert forbausende for ham selv. Ikke saa med den første tanke, for i sit eget omdømme var han allerede i 1822 en berømt mand. Sin egen betydning undervurderte han aldrig, men fra første dag var han faderen og grundlæggeren.

Noget av en skuffet mand blev han senere. I 50-aarene opgav han førerstillingen, stillingen som Stor-Mester, det var ikke mere den enkelte viljes og det personlige herredømmes tid, men det var loven og repræsentationen, der gjorde sig gjældende. Sit ry hadde han vel, men han passet ikke i samarbeidet med den ny tids mænd. Haardt har det nok været for ham, den lystige selskabsbroder, at se ordenen ganske banlyse konvivialiteten, selskabeligheten fra logebygningen, og den systematiske, men begrænsede velgjørenhet, som den ny æra indfører, har neppe ligget for ham, manden med det bløte hjerte og den aapne haand, der oftest handlet efter øieblikkelig indskydelse, aar det gjaldt om at lindre nød, som han stod like overfor. Han blev en ensom mand og levte mest i fortidens minder. Mange kom vel for at se ham og talte venlige ord til ham, men i mange tilfælde saa han selv, hvor de besøkende forbausedes, fandt, at han ikke svarte til sit ry.

I sine senere leveaar kom han i økonomiske vanskeligheter, ikke saa merkelig, naar det betænkes, at sine bedste manddomsaa gav han hen i ordenens tjeneste uten tanke paa sin egen fremtid. I hans 70. aar, i aaret 1848, maatte Storlogen utløse hans møbler, som der var bleven lagt beslag paa, og i 1851, da det var galt igjen, forsøktes der dannet et Wildey-fond, men innsamlingen mellem brødrene gik kun daarligt. Storlogen maatte træde til og redde æren ved at sikre den gamle mand et anstændig livsophold til hans død i 1861.

En veltalende Stor-Sires mindetale efter Wildeys død i en av Statsstorlogerne lød saaledes: „Han viste sig sidste gang i de forenede Staters Storloge ved aarsmøtet i september 1861, umiddelbart før utbruddet av den ulykkelige krig mellem Nord- og Syd-stater. Wildey kom gaaende langsomt op til sin æresplads med vaklende skridt. Aarene hadde lagt sig tungt paa ham, den første Stor-Sire i de forenede Stater. Men hans kjærlighet var uforandret, hans interesse usvækket, og hans hengivenhet for broderskabet varm og levende. Denne ene gang endnu samledes omkring ham med kjærlighet og ærbødighet repræsentanter for saa mange mæktige jurisdiktioner.

Han hadde levnet og set den lille haandfuld av atvorige mænd, der tillidsfuldt hjalp ham med at lægge grundstenen til ordenens tempel, forøkes og mangfoldiggjøres saaledes, at de, spredende sig fra storby til landsby, følgende nybyggerens økse og plog igjennem vildnisset, var vokset op til at bli den mæktige fremmede, hvis barmhjertighetsverker er utallige, og hvis aftensange følger den nedadgaende sol fra ocean til ocean.

En maaned efter lød budskapet om døden til ham, og et marmormonument er nu reist over ham paa det grønne bjerg, men et mere end marmor uforgjængelig monument er hans minde, der aldrig vil dø, saalænge der er en broder til at tale trøstens ord til den sønderknuste, utstrække en haand for at lindre den lidende, lede den forældreløses vei og borttørre enkens taarer, det løsen, som Wildey med levende bokstaver skrev i de brede folder paa ordenens store banner.“

(Forts.)

AALESUND

STAVANGER

A_S Herreklædefabriken «Fix»

— Etableret 1907. —
Aalesund.
— Disponent N. Astrup Krohn —
Prisbelønnet Jubilæumsutstillingen i Kristiania 1914.

Specialitet:
Finere herrekonfektion.

Rikstelefon 288.

Telegr.adr.: „Fix“.

Største lager og udvalg

av alle sorter

norsk og utenlandsk skotøi

En gros **S. S. BREDAL** En detail
STAVANGER

BRØDR. KRAASBYE A_S

ULDVAREFARIK

ULDTÆPPER, VATTÆPPER
CHEVIOTS, FLONEL m. m.

MAASEIDVAAG pr. AALESUND
Telegrafadr.: KRAASBAS, AALESUND

Stavanger Konfektionsfabrik

Finere Herrekonfektion.

Mottar og stoffer til opsyning.

NORSK FISKEVEGN A/S

Import — Fabrikation — Export
Fiskeriutstyr en gros.
Aalesund

BOMULDSTRAAD — HAMPETRAAD — GARN
NOT — LINSNØRER — FORSYN — ANGLER ETC.
SPORTSFISKEREDSKAPER

Ingvald Haaland, Stavanger.

Handel og Fabrikvirksomhed.

Etableret 1887.
KOLONIALVARER, SYDFRUGTER, HERMETIK
KRYDDERIER EN GROS
JADAR NÆRINGSMIDDELFABRIK
Landmandsprodukter - Foderstoffer.

Privattelefoner:
Ingvald Haaland 174
Ingar B. Haaland 1425
Lauritz K. Haaland 187k

Telegramadresse:
KOLONIAL
Telefon og Rikstelefon
187 — 2087

OVERRETSSAKFØRER
S. CASPERSEN
HAUGESUND

BERGEN

OVERRETSSAKFØRER
AXEL GJELLESTAD

L. GOLDFARB
HERREEKVIPERING

Altid stort utvalg til lave priser
Dresser, Frakker, Regnkapper m. m. m.

Vaagsalm. 6 - Telefon 4629
Strandgt. 96 - Telefon 4438

Hans Haugland

Aut. mægler

Kg. Oscars gate 34

Specialitet: Eiendomsomsætning
Telefon Kontoret 1331, Privatb. 2877

B. D. S. Speditionsavdeling

Slotsgaten 11, Bergen.

Spedition — Transport — Toldklarering.

Telefon 5444.

Jacob Norseth privat 5942.

A/s VESTLANDSKE STENHUGGERI

Kong Oscarsgate 25

Gravmonumenter — Gravrammer

Godt utvalg

Billige priser